

SVE RUŽNO ŠTO GOVORIMO DRUGIMA, ZAPRAVO GOVORIMO O NAŠEM LOŠEM STANJU, piše Vera Čudina

-koji loše o drugima, pokazuju koliko su nesretni

-nesigurni u sebe, zavide nekom na nečijem načinu života, a oni takav ne mogu provesti u djelo

-liječe i prikrivaju vlastite frustracije tako što govore drugima da ih imaju, i o drugima

Zašto bih ja ikome išta ružno govorio-jedino ako nemam vlastiti život ili njime nezadovoljan-da sam i kada sam zadovoljan uopće me ne opterećuju tuđi životi jer uživam u vlastitom

Čim se miješamo u tuđe živote(previše dakle i nepozvani)to je jasan pokazatelj da su nam vlastiti dosadni, monotoni

-takvi ljudi nisu u stanju organizirati vlastiti život

-zavidnost je neman koja pojede čovjeku dušu

-treba stati, uhvatiti sam sebe na djelu-razmisliti da li me takvo ponašanje nekamo vodi ili je samo ispušni ventil vlastitih praznina i frustracija, pa time onda vrijeđamo i druge ljude, nanosimo im bol, koja nam se kad tad vrati kao bumerang – sve se vraća. Sve se plaća ZAISTA JE TAKO!

Bivamo ostavljeni u svijetu vlastitih zapravo uvreda na kraju, jer ih onda viđše nemamo kome ni uputiti.

Uostalom, sve što govorimo. I dobro i loše, drugima i općenito izgovaramo, govorimo jedino o nama

Ne postoji opravdanje za takav postupak, pa niti isprika ne znači previše, i to ne samo uvrijeđenom nego i nama koji smo uvrijedili-jer izrečeno je već i samo nas je uvuklo dublje u problem-problem zaokupiranosti vlastitim lošim stanjem u životu. Ali na krivi način. Umjesto da sagledamo gdje smo pogriješili u kreiranju naših života, mi samo drugima u facu govorimo ono loše stanje u kojem smo se našli, a ne njegove uzroke, jer se njima ne bavimo ni sami-to je velika i prva greška.

POČETAK

Čovjek ima izbor: da prema sebi bude dobar ili loš. I to u smislu da slijedi svoju istinu u sebi ili si pristane lagati o svojim istinskim željama – kako da se ponaša. Što da radi.s kim da bude, sve.

Kada<prema drugom ružno govorimo i postupamo-znači da živimo u laži-da li bi željeli da itko prema nama tako

LJUBAV ISPRED SVEGA

Ako posrnemo i ako nas povuče tama, neka nitko ne jauče, samo neka ponudi LJUBAV.

Nijedna je riječ ne može autentično opisati. Ona je osjetilna i dolazi iz dubine bića. Ona je bit života ne samo ljudi, već svega na zemlji. Potreba za njom nijednim vremenom nije ograničena. Zbog nje se i oprašta i popušta. Svjetlo nade i nadahnuća, ali nikad potonuća. Ime koje se ne zaboravlja. Neprocijenjiv poklon čovjeku koji ga iz kušnji izbavlja. I sve što činimo i promišljeno i nepromišljeno, činimo upravo zbog nje. Naša sudbina također je molitva ljubavi, jer tko može ispuniti snove čovjeka osim nje. Slobodna u misli, riječi i djelu i nas upućuje na takav put. Ali mi joj postavljamo uvjete, određujemo pravila ponašanja, kršimo njezina prirodna prava. Uvjetima njeno lice postaje izobličeno, a takvo lice gubi ljepotu. Presvučemo ga ljutnjom, kasnije patnjom.